

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 134/05
03.03.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубомира Вучковића, председника већа, Слободана Рашића, Невенке Важић, Зорана Перовића и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником суда Зораном Поповићем, записничарем, у кривичном предмету оптуженог **АА**, због кривичног дела неовлашћеног набављања, држања и ношења ватреног оружја и муниције или експлозивних средстава из члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији, решавајући о жалби браниоца оптуженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Пазару К.66/04 од 07.09.2004. године, на седници већа одржаној, дана 03.03.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба браниоца оптуженог АА се **ОДБИЈА**, као неоснована и пресуда Окружног суда у Новом Пазару К.66/04 од 07.09.2004. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Наведеном пресудом, оглашен је кривим, оптужени АА, због кривичног дела из члана 33. став 3. ЗОМ, применом члана 42. и 43. ОКЗ и осуђен, на казну затвора у трајању од једне године, у коју казну је оптуженом урачунато време проведено у притвору од 03. до 18.08.2004. године. На основу члана 69. ОКЗ, од оптуженог је одузета једна ручна бомба - кашикара М-57. Истом пресудом оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 19.650,00 динара и 5.000,00 динара паушала.

Против ове пресуде бранилац оптуженог, адвокат АБ, благовремено је изјавио жалбу, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Републички јавни тужилац Србије је у поднеску, под Ктж.258/05 од 09.02.2005. године, предложио да се жалба браниоца оптуженог, одбије као неоснована.

Врховни суд је одржао седницу већа, па је након разматрања списка предмета, побијане пресуде, навода и предлога у жалби браниоца оптуженог и предлога Републичког јавног тужиоца, нашао:

Жалба је неоснована.

Испитујући првостепену пресуду у смислу члана 380. став 1. ЗКП, Врховни суд није нашао да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, нити повреда кривичног закона на које пази по службеној дужности.

Неосновано се жалбом браниоца оптуженог, побија првостепена пресуда, због битне повреде одредаба

кривичног поступка и с тим у вези наводи да је првостепени суд погрешно поступио, када је на основу исказа сведока ББ, ВВ и ГГ, утврдио одлучну чињеницу да је оптужени у дискотеци, у канту за смеће убацио ручну бомбу - кашикару. Врховни суд налази да је првостепени суд правилно поступио, када је на основу исказа наведених сведока утврдио наведену одлучну чињеницу. У том смислу у првостепеној пресуди су наведени опширни и јасни разлози, затим оцена исказа свих саслушаних сведока и одбране оптуженог. Стога, по оцени Врховног суда, самим тим што је првостепени суд одлучне чињенице утврдио на основу исказа сведока, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, како се то у жалби браниоца оптуженог наводи.

Жалбом браниоца оптуженог се неосновано побија првостепена пресуда, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Врховни суд налази да је првостепени суд након свестране оцене свих изведених доказа и одбране оптуженог правилно на основу исказа поменутих сведока утврдио да је оптужени, када је на позив полицајаца кренуо из дискотеке, у канту за смеће убацио ручну бомбу. У том смислу дати су јасни и опширни разлози и оцена одбране оптуженог, а која се понавља и у жалби изјављеној против првостепене пресуде.

Како је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, Врховни суд налази да се жалбом браниоца оптуженог неосновано побија првостепена пресуда, због повреде кривичног закона и с тим у вези наводи да није доказано да је оптужени извршио наведено кривично дело. По оцени Врховног суда, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је нашао да се у радњама оптуженог стичу сва битна обележја кривичног дела из члана 33. став 3. ЗООМ, имајући при томе у виду, да је на основу исказа наведених сведока поуздано утврдио све одлучне чињенице за доношење правилне и законите одлуке.

Испитујући првостепену пресуду у смислу члана 383. ЗКП, због одлуке о казни Врховни суд налази да је првостепени суд је након, правилно и у довољној мери цењених свих околности од утицаја на врсту и висину кривичне санкције, оптуженом применом члана 42. и 43. ОКЗ, ублажио казну на најмању могућу меру до које се по закону казна може ублажити за конкретно кривично дело.

По истом законском основу испитана је и мера безбедности из члана 69. ОКЗ, коју је првостепени суд оптуженом правилно изрекао.

Из изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар, За председника већа

Зоран Поповић, с.р. судија,

Слободан Рашић,с.р.

За тачност отправка

ан